

Nieuwerkerk, 19 september 2018

Onderwerp: instandhouding diversiteit aanbod recreatieverblijven

Vragen ingevolge artikel 44 reglement van orde aan het college van Gedeputeerde Staten door Gerwi Temmink van de fractie GroenLinks

Toelichting

De afgelopen weken ontving de fractie van GroenLinks verontrustende berichten van vaste campinggasten. Zij zouden pakweg binnen een jaar een andere jaarplaats voor hun stacaravan gevonden moeten hebben. De Zeeuwse media rapporteren hier eveneens over. Campings als De Duinrand in Burgh-Haamstede, De Witte Raaf in Arnemuiden en De Veerhoeve in Wolphaartsdijk worden als voorbeeld aangehaald [in de PZC](#) en [bij Omroep Zeeland](#).

Als hoofdreden dragen praktisch alle eigenaren aan dat er anno 2018 meer vraag zou zijn naar luxe vakantieparken met huisjes. Veel van de 900 vaste gasten uit bovenstaande categorie ervaren zo'n verhuizing niet als een verzoek, maar als een dwang. Zij bivakkeren reeds tientallen jaren op hun "paradijselijke plek" en willen helemaal niet weg. Bovendien: waar moeten ze naar toe? Van de aangeboden tientallen opties blijken er slechts een paar daadwerkelijk plaats te kunnen bieden. Of ze worden doorverwezen naar Brabant. Volgens GroenLinks strookt dit alles niet met hetgeen wij in Zeeland voor ogen hebben: duurzame vormen van recreatie, betaal- en bereikbaar voor iedereen!

De fractie van GroenLinks heeft de volgende vragen:

1. Is GS bekend met de hierboven geschetste problematiek?
2. Is GS het met de fractie van GroenLinks eens dat er voor mensen die prijs stellen op eenvoudige vormen van verblijfsrecreatie (zoals in stacaravans bijvoorbeeld) voldoende ruimte over moet blijven in Zeeland? Zo nee, waarom niet?
3. In het omgevingsplan 2018 staat dat de behoeften langs de kust anders zijn dan meer landinwaarts. Om vraag en aanbod in de toekomst in balans te houden zou het niet wenselijk zijn dat het aanbod van kampeerplaatsen zich uitbreidt. Tegelijkertijd staat er dat het vooral aan de gemeenten is om het aanbod divers te houden. Echter zij worden ook geacht te besluiten of vernieuwing van parken wordt toegestaan. Op welke manier wordt er toezicht gehouden op voldoende diversiteit? Wat is de rol van GS in deze?
4. Heeft GS in de huidige situatie nog andere mogelijkheden dan alleen de toetsing aan de bestemmingsplannen van de afzonderlijke gemeenten om toe te zien dat het aanbod divers blijft in Zeeland? Zo ja, hoe kan zij "leegloop" van deze vorm van recreëren voorkomen? Is GS bereid op te treden tegen de ontwikkelingen zoals hierboven geschetst?